

наравно съ него можаха да нарѣчатъ така и останалитѣ развалини: хисарлъци или хисаръ каѣта, но споменътъ за тѣхъ и българското имъ минало е запазилъ съотвѣтнитѣ имена на непознати български личности (княгини или болерки): Марина и Марица. Като отъ каква стойностъ сж византийскитѣ тукъ слѣди отъ врѣме на робството и възстанието на първитѣ Асѣновци, може още отъ сега да се посочатъ: названието Гръцка Нива (Урумъ Тарла) името на селото Сотиря и това на мѣстността между него и Айвалж Дерѣ — Романуша, за които ще се дадатъ и допълнителни забѣлѣжки. Развалинитѣ на посоченитѣ погорѣ двѣ български „градѣща“ сж различни отъ тия на „Хисарлъка“ по строй и размѣръ. Началницитѣ или болеритѣ имъ, като българи до византийското робство, ще сж останали такива и прѣзъ него, като васали, съ ежегоденъ данѣкъ отъ пари или извѣстенъ брой коне¹⁾. Намѣсти тия управители били сжщински болери, отъ знатенъ или близѣкъ царски родъ. Това ще се види най-вечѣ отъ факта че възстанието въ навечерието на 1186 г. се начева отъ

¹⁾ Въпросътъ по положението на българитѣ и тѣхнитѣ прѣдишни владѣния прѣзъ византийското робство не е проученъ. Горнитѣ прѣдположения градя главно върху осжжднитѣ данни за първитѣ Асѣновци, които подигнаха възстанието. Даже писмата на архиепископа ни Теофилактъ, които засѣгатъ важни социално-економични отношения въ Византия и положението на черквата ни прѣзъ негово врѣме, още се намиратъ разхвърлени изъ страницитѣ на разни трудове. Въ свѣръзка съ управлението на Сливенъ до виз. робство може да се каже и това, което е приспособимо и за цѣла България, но само толкова. Сждейки по положението на Сливенъ, който и прѣзъ първото българско царство бѣше край оспорвани граници, неговата администрация и тая на околността му ще е била повѣрена на военно, нежели гражданско лице. Длъжностнитѣ названия бѣха отчасти византийски. Какъ се е именувалъ Сливенския управителъ, дали кастрофилактъ (*καστροφύλαξ*) или катепанъ (*κατεπάνω*, отъ *capitaneus*), които съгласно военно-административното право на българитѣ сж били командианти на крѣпоститѣ и тѣхнитѣ гарнизони, — частно за Сливенъ намъ липсватъ всѣкакви данни, но длъжността кефалъ (главатаръ), учрѣдявана отъ върховната властъ за бдѣние сигурността на пѣтищата и редовността на стражитѣ по проходите е била неминуема за Сливенъ. Слѣда отъ това название се намира до Търново (ср. с. Килифарево отъ Кефаларево).